

New York – december 2001

Rejserapport fra Karin Christiansen og Martin Smedebøl

I går kom Karin og jeg hjem fra en fin tur til New York; som sædvanligt skynder jeg mig at skrive noget om vore oplevelser, så det hele ikke forsvinder i glemslens tåger. Vi tog af sted fredag d. 7, og Michael kørte os til Klampenborg, hvilket betød at jeg måtte ligge inde i volvo'ens lastrum. Vi havde et minimum af bagage med – faktisk kun håndbagage. Vi kom hurtigt med toget til lufthavnen, og KLM gik planmæssigt til **Amsterdam**, hvor vi måtte skynde os til den anden ende af lufthavnen. Paskontrollen for hele EU-området foregår nu her, når man forlader EU. Jeg fik sovet nogle timer på vejen over Atlanten, og vi ankom lidt over kl. 21 til **JFK-airport**. Vi havde besluttet at bo den første nat på **Radisson hotel**, men vi måtte vente næsten 1 time på shuttle-bussen. Der var Christmas-party på hotellet, men der var roligt på vores værelse på 5. sal. Vi fik telefonisk kontakt med Vibeke, som gav os direktiver om, hvordan vi kom til New Providence i New Jersey.

Lørdag morgen fik vi en dejlig amerikansk morgenmad, hvorefter vi tog til tilbage til JFK med shuttle-bussen. Vi blev sat af et stoppested, hvor vi kunne tage en bus, der kørte til subway-stationen ved Howard Beach, hvor vi fulgte opfordringen i den gamle Duke Ellington sang ”**Take the A-train**”. Vi kom ikke til Harlem og Apolloteatret (som i sangen), men til Rockefeller-center, hvorfra vi kunne gå de sidste par gader til **Hilton hotel**. Hotellet er meget stort med 2100 værelser og en masse flotte festsale og kongreslokaler. Den største sal jeg var til møde i kunne rumme 2300 personer. Jeg fik hængt mit kunstværk op på **Art Exhibition**, hvor der var i alt 50 malerier og skulpturer. Der var et foredragsprogram, som jeg refererer særskilt og en stor udstilling med en masse apparatur. Det ser ud som om moderne anæstesiapparater nu skal forsynes med 3 computerskærme. Der var også stande for American Society for Perianesthesia Nurses (12000 medlemmer), American Society of Anesthesiologists Political Action Committee, forsikringsselskaber, advokatfirmaer, rekruteringsfirmaer for anesthesiologer, Jehovas Vidner (mod transfusion), investeringsrådgivningsfirmaer og American Society of Anesthesia Technologists and Technicians. Baxter havde sponsoreret en Internetcafé med 13 pc'ere. Der var også mange stande og foredrag om den vanskelige luftvej, og der var masser af specialapparater til beherskelse af luftvejen. Jeg så, at der var posters fra Odense og Århus, og ca. 30% af kongresdeltagerne er out-of-state.

Efter besøget på det flotte Hilton Hotel deponerede vi bagagen og gik en tur gennem det julepyntede Midtown. **Byens flotteste juletræ** står ved Rockefeller Center, og i år var det pyntet med røde, hvide og blå lys. Der var mange mennesker omkring skøjtebanen og ved paraden af amerikanske flag. Vi købte bladet ”**Time Out**” for at få et indtryk af, hvad der foregik i New York, og vi var inde i **New York Public Library**, hvor Karin fotograferede juletræet og vi kæmpede os op ad de høje trapper til den imponerende læsesal, som rummer plads til 500 studerende ved de originale Tiffany lamper. Bygningen er fra 1911, hvor byens rigmænd pumpede masser af penge ind i offentlige byggerier. Vi gik videre ned mod Empire State Building, som vi opgav at komme op i pga. den lange kø. New York imponerer ved sine meget flotte juledekorationer i megaformat. Der var en fontæne med mandstore røde glasklokker, og gigantiske julekranse. Vi kom forbi en dyr skandinavisk restaurant, som hedder ”**Akvavit**”, men det var ikke spisetid for os. **Macy's vinduer** havde i år en udstilling i gammel stil om de forskellige tidsaldres juleparader. Vi nåede over til Times Square, hvor vi gik op på 8. etage i **Marriot hotel**, hvor vi ville spise frokost i den roterende bar. Den er dog fjernet, men udsigten over Times Square's farvestrålende reklamer og intense folkeliv er stadig imponerende. Trafikken er voldsom, og der høres hele tiden lyden fra udrykningskøretøjer, men de lange limousiner glider adstadigt forbi. Vi fik tuna-sandwich og hvilede fødderne lidt. Da vi forlod hotellet fandt vi en **sightseeing bus**, som Karin kom op i. Den førte hende på en **2 timers tur downtown** til **Battery Park** og ruinerne af World Trade Center. Imens var jeg til foredrag om komplikationer ved anæstesi. Og da vi kiggede ind i kunstudstillingen, viste det sig at mit værk var belønnet med en flot blå roste mærket **First Prize**. Der var faktisk 3 kongresdeltagere, som fotograferede mit værk, heriblandt de 2 kolleger fra Bergen. Karin og jeg mødtes ved Hilton og tog en Yellow Cab til **Penn Station** lige ved siden af **Madison Square Garden**. Her fik vi købt billet til toglinien Midtown Direct og efter 40 minutters rejse i et stopfuldt tog stod vi af ved stationen Summit, hvor Vibeke tog imod os med et stort smil. New Jersey kaldes **The Garden State** og har geografisk spillet en betydelig rolle i USA's historie. Berømt er George Washingtons sejlads over floden Delaware d. 25. december 1776 nord for byen Trenton og Slaget mod englænderne ved Princetown 3. januar 1777. I universitetsbyen Princetown kan man også se Albert Einstein's hus. Vi kom ud af stationen i Summit i et voldsomt regnvejr, men stemningen var fin i Vibekes bil, og hurtigt var vi ved **Vibeke's dejlige hus**. Det var et nydeligt velhaver kvarter med store huse opført hovedsageligt i træ. Mange af dem var pyntet med lysguirlander. Der

var skov tæt ind til Vibekes hus, og hun havde både rådyr, vaskebjørne og egerne helt inde i haven. Karin og jeg fik et dejligt – og meget velopvarmet – værelse, og så fik vi en dejlig aftensmad, og det lykkedes os trods stor træthed at konversere nogenlunde, men vi måtte dog hurtigt retirere til Morfeus arme.

Søndag måtte vi tidlig op for vi skulle nå ind til Hilton Hotel før kl. 9. Vibeke's veninde Susan, der havde en vis tilknytning til Sverige – var chauffør, og trafikken var beskeden; vi passerede en stort fængsel og nogle store lagerområder, og vi kom i så god tid, at vi kunne vise kunstudstillingen frem. Og så tog vi på **bustur til Harlem** med en meget charmerende og godt udseende kvindelig guide, hvis navn jeg har glemt. Hun var meget sød, og kommanderede os hele tiden til at se til venstre og højre, så man blev helt rundtosset. Hun havde indspillet en CD om en litterær periode i **Harlems historie**, og hun fortalte også at kriminaliteten var kommet til Harlem, fordi hvide forbrydere sendte voldsmand op for at ødelægge konkurrerende firmaer i Harlem. Hun fortalte også, at Goodby betyder God be with you, og at hun ikke kendte vor fortid (past) eller vor fremtid (future) men kun vor aktuelle tid (present), og det betragtede hun som en gave (present). Endelig fik vi at vide, at man ikke kan ringe efter en **Yellow Cab** i New York, mens man i Harlem er nødt til at ringe efter en taxi (ikke yellow), idet de ikke kan prajes på gaden. Vi kørte til Columbus Circle og op langs West Side af **Central Park**, hvor vi fik information om alle de kendte personer, der boede i de forskellige huse. Jeg husker kun Yoko One og John Lennons bolig i **Dakota Building**. Overfor i Central Park var **Strawberry Fields**, hvor der nogle dage forinden havde været mindehøjtidelighed i anledning af George Harrisons død. Over 110th Street kom vi ind i Harlem, som indimellem så lidt slumagtig ud med ituslåede vinduer, men der var også store områder, der var dejlige og grønne oaser (Operation Green Thumb). Vi kørte ved **Morningside Park** igennem Morningside Heights og fik et glimt af den stadig ufærdige gigantiske katedral **St. John the Divine**, som man har bygget på i over 100 år. Vi kom igennem **Columbia University** og forbi **General U S Grants Memorial** i Riverside Park. Vi så det gamle **Apollo Theater** på 125. gade og Bill Clintons kontor i nærheden. Kl. 11 kom vi til bapstirkirken Mount Neboh på 1883 Adam Clayton Powell Jr. Boulevard. Vi fik 1 times fornemmelse af hvordan det er at gå i **gospelkirke** i Harlem med rytmisk orgelmusik suppleret af bongo og andre trommer, et swingende mands- og kvindekore, inciterende prædikanter og et medlevende publikum, som indimellem kommer i hyperventilatoriske kramper. Koncerten begyndte med salmen "O Come All Ye Faithful". Og der er masser af kirker i Harlem, hvor menigheden møder i deres fineste tøj. Så kørte bussen videre til **Sylvia's Restaurant** på Lenox Boulevard – omdøbt til **Malcolm X Boulevard**. Her fik vi soulfood og sangunderholdning af en charmerende soulsangerinde. Stemningen var efterhånden helt fin. Vi sluttede besøget i Harlem af på **Schomburg Center for Research in Black Culture**. Her var en billedkavalkade af mange af de berømte sorte, som har deres rødder i Harlem. **Harlem Hospital** lå lige overfor biblioteket. **Harlem Market** på 116th street var først ved at åbne, da vi kørte forbi. På hjemturen kom vi forbi **Lincoln Center**.

Resten af søndag eftermiddag var vi ligesom mange new yorkere på juleudstilling rundt i **Midtown**. Susan førte an og ledte os til **Plaza hotel**, hvor vi var inde os se tesalonen; vi så hestevognene og juleudstillingen med Askepot motiver ved en stor legetøjsforretning. Her så vi den eneste **sorte julemand** af alle de mage der gjorde deres til at øge stemningen med ringen med juleklokkerne. Vi kom ind i **Tiffany's**, hvor den store Tiffany-diamant hang i en montre på væggen. **Cartier** var søndagslukket og i **St. Patrickskatedralen** var messen lige ved at slutte, da vi kom. Den er meget stor, og der var nyindrettet nogle moderne kapeller i hver side. Vi fik en CD forærende af en religiøs gruppe, som delte ud til "the people of New York with love". Det var "songs of comfort for troubled hearts by Antrim Mennonite Choir". Omkring Radio City Music Hall var der masser af mennesker. Vi fandt til slut bilen i parkeringskælderens, og nåede hjem til New Providence ved 20-tiden. Susan tog vejen gennem **Hoboken**, fordi jeg kendte navnet fra Salingers bog "The Catcher in the Rye". Om aftenen drog vi ud til den lokale **restaurant Jose's Mexican Cantina**, 24 South Street, New Providence hvor vi spiste mexicansk, og jeg prøvede at spise kaktus for første gang. Vibeke havde selv vinen med, for der er forbud mod vinudskænking på restauranterne.

Mandag morgen bestemte vi os for et nyt besøg på Manhattan, og vi kørte til **Liberty State Park**, hvor der er en imponerende boardwalk og en ligeså imponerende udsigt over **Manhattan's skyline**, hvor the twin towers nu mangler. Vi så også den restaurerede stationsbygning (fra 1889) på New Jersey-siden, hvor emigranterne drog ud til alle hjørner af USA. Vi sejlede med en gul færge over til Battery Park, og gik op til **Ground Zero**, som stedet for World Trade Center nu kaldes. Der var stadig gang i arbejdet på katastrofepladsen, dagen før var fundet 6 lig; der var også rejst et juletræ, og der blev holdt mindehøjtidelighed d. 11/12 på 3 måneders dagen for katastrofen. Vi så de forvredne ruiner at stålskelettet og alle sørgetilkendegivelserne på plankeværket rundt om. **Trinity Church** var lukket, og blev så vidt jeg forstod brugt af personalet fra politi og brandvæsen. New York bar tydelig præg af situationen og den aktuelle krigstilstand, og overalt var der amerikanske flag og slogans i stil med "United We Stand". **New York Police Museum** var også lukket. Også **Ellis Island** og **Frihedsgudinden** var utilgængelige, idet de var terroristmål. Vi gik helt op til Canal Street, hvorfra vi tog subway'en til **Grand Central Station**. Vi spiste frokost i **The Oyster Bar**, hvor vi fik Caesar's Salad med krabbe og hvidvin. Stedet daterer sig fra 1913 og blev restaureret efter en brand i 1997. De reklamerer med 72 forskellige slags frisk seafood daglig heraf 20-30 forskellige slags østers. De har også et meget

velassorteret vinkort. Dyreste vin var en Chateau Margaux 1982 til 1000 \$ flasken og derefter kom nogle californiske – Dominus ”Napanook” Napa 1991 til 900 \$ og Araujo ”Eisele” Napa 1993 til 600 \$. Stedet er meget kendt som mødested for high-society, men det er præget af dårlig akustik pga. kakkelloftet og lidt for hurtig betjening. Vi så den store nyrestaurerede terminalbygning med det flotte stjernebestrøede loft, hvor der blev opført lasershow. Vi gik så videre op ad Park Avenue forbi **Hotel Waldorf Astorie**, men så skiltes vore veje. Jeg gik til forelæsning på Hilton Hotel, mens Karin og Vibeke gik en lang tur, hvor de også kom op til toppen af **Empire State Building**. Trætheden var stor, da vi mødtes, og vi tog en taxi ned til færgen. Taxi-chaufføren kæmpede sig gennem trafikmylderet ud til Franklin D. Roosevelt Drive langs East River. Vi passerede **Bellevue Hospital**, **Brooklyn Bridge** og **South Street Sea Port**, inden vi blev sat af ved Bowling Green. Aftenudsigten mod **Manhattan’s skyline** var fantastisk. Og da vi nåede hjem til Vibeke fik vi lammekoteletter og hyggede os. Vi lærte lidt om livet i Amerika: til et bryllup er man rask væk 175 personer (Vibekes datter havde været en meget yndig brud så vi af bryllupsalbummet), en plejehjemspads koster 3000 \$ om måneden og en gennemsnitsbegravelse måske 8000 \$. Kirsten Flagstad var en norsk operasanger og Jakob Holdt er en dansk foredragsholder med speciale i fattigdommen i USA. Vi så også nyhederne fra Afghanistan fra CNN og BBC.

Tirsdag kørte vi efter morgenmaden til Summit Station. På vejen fik vi yderligere et indtryk af et velhavende hvidt neighbourhood, og vi så John’s arbejdsplads – Bell laboratorierne – og Vibeke’s arbejdsplads – patentafdelingen på BOC, hvor hun endnu arbejder i visse projektsituationer. Vi fik sagt pænt tak og farvel til Vibeke og kom op i toget til New York. For at vi ikke skal glemme det, vi jeg lige nævne, at Vibeke har 2 børn: Erik på 34 år og Karen, som er gift og har 2 børn. Vibeke har fødselsdag i januar. Fra Penn Station gik vi til Hilton Hotel og hentede det udstillede kunstværk. Og så tog vi en taxi for at køre til **Chelsea Hotel**, men taxichaufføren sagde, at det ville gå lettere med subway, og vi fulgte hans råd. Vi checkede ind på hotellet og fik et dobbeltværelse på 8. sal med udsigt over 23. gade og vi kunne også ligge i sengen og se toppen af Empire State Building. Hotellet er over hundrede år gammelt og er en nationalt klenodie og vel fredet. Faciliteterne er ringe: ingen fælleslokaler, ingen roomservice, ingen restaurant. Vort værelse var også primitivt udstyret, men prisen var høj – 215 \$ inklusive skatter. Over halvdelen af hotellets værelser udlejes på langtidskontrakter, og det er beboerne, som har gjort hotellet berømt. Kunstnere, malere, intellektuelle, forfattere, drankere, musikere, skuespillere, narkomaner etc. har fundet omgivelserne behagelige. Nogle af de navne som forbindes med Chelsea Hotel er: Tennessee Williams, Sherwood Anderson, Jake Baker (grundlægger af Vanguard Press), Brendan Behan (forfatter og IRA terrorist), Sarah Bernhardt, Ben Lucian Burman (forfatter), William S. Burroughs (forfatter med narkoproblem), Cristo (indpakkingskunstner), Arthur C. Clarke (science fiction skribent), Leonard Cohen (skrev sang om hotellet), Mark Twain, Bob Dylan, Jane Fonda, Milos Forman, Stanley Kubrick (filminstruktør), Jimi Hendrix, O’Henry, Dennis Hopper (skuespiller), Janis Joplin, Diego Rivera (maler), Patti Smith (sanger), Arthur Miller (forfatter), Edgar Lee Masters (forfatter), Vladimir Nabokov, Julius Robert Oppenheimer (a-bombens opfinder), Edith Piaf, Donald Sutherland (skuespiller), Sid Vicious (forsanger i popbandet Sexpistols, som dræbte sin veninde Nancy i værelse 100 og tog livet af sig selv nogle dage senere. Flere har mindeplader uden for hotellet bl.a. digteren Dylan Thomas, om hvem der står: ”Dylan Thomas lived and laboured here... and from here he sailed out to die”. Han døde af druk og ubehandlet diabetes på en nærliggende kro. Også gruppen omkring Andy Warhol holdt til her – Chelsea Girls. Trappen i hotellet var udsmykket med mange moderne kunstværker, og vi fik forevist 2 af hotellets bedre værelser.

Om eftermiddagen gik vi nedad 7th Avenue mod Greenwich. Vi spiste en dejlig frokost i en italiensk restaurant på 7.th Avenue ”Le Zie Trattoria”, hvor vi fik 3 retter og 2 glas vin og førsteklasses betjening for 45 \$ alt inklusive. Og ad Greenwich Avenue med det hyggelige **Greenwich-miljø** – bl.a. så vi en Jesus-imitation komme slæbende med korset - kom vi til **Washington Square**, hvor vi sad lidt på en bænk og så på folkelivet. Det var oprindeligt begravelses- og henrettelsessted, og en af elmene skulle stadig have et skilt om at det var det gamle hængningstræ. Vi passerede også forbi **St. Vincents Hospital**, hvor man endnu kunne se de opklæbde sedler med navne og billeder på savnede i WTC-katastrofen. Eftermiddagskaffen fik vi hos **Starbuck**, hvorefter vi tog subway-toget op til **Times Square**. Her er der en meget stor legetøjsbutik fra Toysrus, som har en stor ballongynge i forhallen. Vi gik lidt rundt i kvarteret og så bl.a. **verdens største internetcafé** på 42nd Street. Her reklamerede de med 800 pc’ere og døgnåbent. Vi hvilede benene før teatret ved igen at besøge baren på Marriott Hotel. Og Karin fik en flot frozen Magaritha, men jeg fik et glas hvidvin fra Planters Wineryards på Long Island. Det undrede mig at de producerede vin der. Og kl. 20 gik vi i Ford Teatret på 42. gade og så musicalen ”**42nd Street**”. Den handler om arbejdet med at sætte en musical op i New York i 1933 og indeholder forrygende flotte dansenumre med et stort synkronsteppende ensemble. En af de kendte sange var ”Lullaby of Broadway”. Vi syntes godt om forestillingen. Teatret er kun 3 år gammelt, men genopbygget på stedet for det tidligere Lyric Theatre og Apollo Theatre. Og der indgår elementer fra disse teatre i det nuværende bl.a. facaden. Ford er en af hovedsponsorerne. Med undergrundsbanen kom vi tilbage til Chelsea.

Onsdag morgen checkede vi ud fra hotellet, som opbevarede vor bagage. Og så vandrede vi **uptown** for at få brunch. Vi nåede dog igennem **Macy** inden vi fandt morgenmadsstedet Harriet's Coffee House på Broadway. Karin fik telefonkontakt med Nicki, som arbejder og studerer på Madison Avenue. Vi havde forsøgt at ringe flere gang i ugens løb, men det var ikke rigtig lykket at få kontakt med hverken ham eller Michael i Danmark. Kl. 14 skulle vi i det traditionsrige **Radio City Music Hall** og se det traditionelle **juleshow**. Vi havde købt billetter dagen før, da vi tilfældigt kom forbi. I øvrigt passerede vi **billetkontoret på Times Square**, hvor der sælges billetter til halv pris til samme dags forestillinger, - og der var mange billetter til salg, så turistantallet i New York er betydelig lavere end normalt pga. krigssituationen og flyveskrækken. Radio City Music Hall er restaureret tilbage til det oprindelige udseende fra 1930'erne, og det er stort og flot. Der er 5000 siddepladser og en fantastisk scene. Et symfoniorkester på 36 personer løftes op af orkestergraven og kører hen over scenen. En skøjtebane løftes op og lyd og lys er perfekt. Showet var imponerende med eksempler på 3-dimensional film, ballet fra "Nøddeknækkeren", dans med det 50 mand store pigekorps **The Rockettes**, besøg i julemandens værksted og i hans bolig på Nordpolen. Julemanden var den sammenhængende figur og det hele blev afsluttet at et fantastisk flot krybbspil, hvor der deltog levende får, æsler og 2 kameler foruden hyrder og vise mænd. Til sidst tog julemanden af sted med kanen trukket af de 50 Rockettes, der havde gevirer med blinkende lys.

Ved krybbspillet blev følgende tekst læst op: "One solitary life – He was born in an obscure village, the child of a peasant woman. He grew up in another obscure village, where he worked in a carpenter shop until he was thirty. The for tree years he was an itinerant preacher. He never had a family or owned a home. He never set foot inside a big city. He never travelled two hundred miles from the place he was born. He never wrote a book or held an office. He did none of the things that usually accompany greatness. While he was still a young man, the tide of popular opinion turned against him. His friends deserted him. He was turned over to his enemies and went through the mockery of a trial. He was nailed to a cross between two thieves. While he was dying, his executioners gambled for the only piece of property he had – his coat. When he was dead, he was taken down and laid in a borrowed grave. Nineteen centuries have come and gone, and today he is the central figure for much of the human race. All the armies that have ever marched and all the navies that ever sailed and all the parliaments that ever sat and all the kings that ever reigned, put together, have not affected the life of man upon this earth as powerfully as this "one solitary life".

Og Mulla Omar og Osama Bin Laden er endnu ikke fanget af specialstyrkerne.

Efter teatret drog vi tilbage efter kufferterne, og Karin var ved at blive panisk over at få ordnet indkøb: øjendråber og creme fra en drugstore, mel og sodavand fra et supermarked og emblemer fra en souvenirshop. Vi fandt ud af, at der kun var 100 meter at gå til en subwaystation, hvor vi kunne komme på A-train. At kunne begå sig i en fremmed storby som en af de indfødte er et godt supplement til kun at opleve byen som turist. Efterhånden som vi fjernede os fra centrum blev der færre og færre hvide, og til slut var vi de eneste hvide blandt alle de farvede i vognen. Man skal med det tog, der går til Far Rockaway og stå af på Howard Beach, hvorfra der er bus til **JFK-Airport**. Vi kom i meget god tid, og der var ikke ret mange mennesker i den store terminal 4. Vi havde god tid til at afslutte USA-besøget med pizza-slices og Coca Cola. Terminal 4 er flot og stor og der var relativt få mennesker. Det så ud som om den nybyggede toglinje til Manhattan snart er færdigbygget. Sikkerhedskontrollerne var omhyggelige, men ikke overdrevne, og flyet gik til tiden kl. 23. Der var 12 heste med i lastafdelingen. Jeg var godt træt og sov nok 4-5 timer. I Amsterdam snakkede vi med en ung dansk journalist, som havde været 6 dage i New York udsendt for Scleroseforeningens blad og med en ung svensker, der havde arbejdet som lastvognschauffør 6 måneder i Midtvesten. Vi var i Kastrup torsdag kl. 16 og tog toget til Klampenborg og gik hurtigt til ro. Sluttelig skal nævnes at vejret havde været meget fint under vort ophold, og varmere end vi havde regnet med.

Alt som alt var det en udbytterig studietur, hvor vi nu føler os up-to-date i New York set med travel agentens øjne.

Vi regnede lidt på økonomien:

Kongresdeltagelse 110 \$

Øvrige udgifter i alt ca. 1200 \$, hvoraf de store udgifter var:

Hotel Chelsea 215 \$

Radisson Hotel 145 \$

4 x udflugt til Harlem 288 \$

4 x musical 130 \$

Og 650 kr. i gaver til Vibeke.

Og flybilletter til ca. 3000 kr. i alt (specialtilbud)

Studierejse til New York- december 2001

Flybillet København- Amsterdam-New York med KLM:	850 kr x 2 + skat 406 x 2 i alt	2508 kr
Frokost i the Oyster Bar, Grand Central Terminal:	144.33 \$	
Coca Cola I McDonald	1.96 \$	
Chelsea Hotel 1. nat	216.51 \$	
Drikkevarer I Bar Avion, JFK Airport	13.48 \$	
Restaurant Le Zie, New York	48.00 \$	
Radisson Hotel 1 nat	141.47 4	
Middag I José's Mexican Cantina	38.95 \$	
Lunch på Broadway Lounge	25.77 \$	
Kaffe I Hilton Hotel	6.25 \$	
Pizza Naples Express JFK AirPort	3.79 \$	
Brunch I Harries Coffe Shop	18.50 \$	
Subway tokens (ingen kvittering)	20.00 \$	
Drikkepenge til taxi, bellhops, etc (ingen kvitteringer)	20.00 \$	
I alt dollars 699.01 (omregnet med kurs 8,3)		5801 kr
I alt:		8309 kr.
Til gode på Rejsekonto hos Marco Polo		6000 kr

Underskrevet Martin Smedebøl, Bredekildevej21 Kalundborg.